

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

ČERVEN 2015

Z Finska

Zdravím z Finska všechny tomíky. Už jsem tu tři měsíce, mezi tisíci jezery a malými ostrůvky, v oblasti Saimaa na jihovýchodě Finska, ve městě Savonlinna. Ledy už roztály, přiletěli raci a vlaštovky, přístavy se zaplnily loděmi, slunce zapadá o půlnoci a vychází ve čtyři, po sauně je voda v jezeře pořád řezavě ledová a hokeji se tady fandí i přes to, že jsme je ve čtvrtfinále vyřadili.

Pracovní dny trávím hlavně v rehabilitačních centrech, nemocnicích, posilovnách a v dalších fyzioterapeutických zařízeních. Za to víkendy patří přírodě a cestování. Vivat Erasmus! Ti, kdo v severské finské přírodě již byli, mi potvrdí, že pohled na borovice, břízy, všechny druhy mechů, trsy borůvčí a kamenné břehy lahodí oku tak, že mi z toho až někdy ukápnou slza. Opravdu.

Kdo by se naskytl právě v tomhle koutě světa, nejlépe v létě, ať si určitě zapádluje mezi ostrůvky. Kromě Linnansaari National Park je tu mnoho dalších oblastí, kde si můžete půjčit kajak nebo kánoe a jet. Když budete mít štěstí, zahlédnete tuleně (norpa) nebo bobra, chytíte rybku (muikku) na pytláčku a pravděpodobně jediný člověk, kterého za celý den

uvidíte, bude váš pádlující háček. Kousek od Savonlinna je obrovský dřevěný kostel v Kerimäki, prý největší na světě. Opravdu velký je. Stejně ale nejvíc ujíždím na malých starých typických severských dřevěných domečkách a chajdičkách. Žluté, červené, zelené nebo jen tak dřevěné, jedno jaké.

A až budete mít dost bloumání po krajině, dojdou vám baterky ve foťáku a objeví se žízeň, můžete se zachránit Plzní nebo Staropramenem. I v tom nejmenším krámku se tady dají sehnat Postřižiny a někdy i Novopacké. Bohužel ale se severskou přírazkou 4€. Pro odvážlivce a fajnšmekry je tu lékořice a hlavně Sal-

miaky. Pendreky, bonbóny, lízátko, žvýkačky, čokolády, všechno s touto černou slanou zvláštní chutí. No prostě chlorid amonný. Brrrr a grrrr! Jestli jste spíše na sladké, počítejte s tím, že poznáte chuť kardamonu. Ten nechybí v žádném koláči, šneku, pletenci ani dokonce v koblize.

V červnu nás čeká slunovrat, svatojánská noc, pro Finy Juhannus. Nejdelsí den v roce, vlastně den bez noci, den bez tmy. Očekávám krásnou „noc“, všichni jsou ten večer u jezer, pálí velké ohně, grilují a saunují se. A prý, když si něco přes svatojánskou noc přejete, tak se vám to splní. Tak na to nezapomeňte z 20. na 21. června.

*Anežka Klabanová,
TOM Robinsoni, Poděbrady
(toho času Savonlinna, Finsko)*

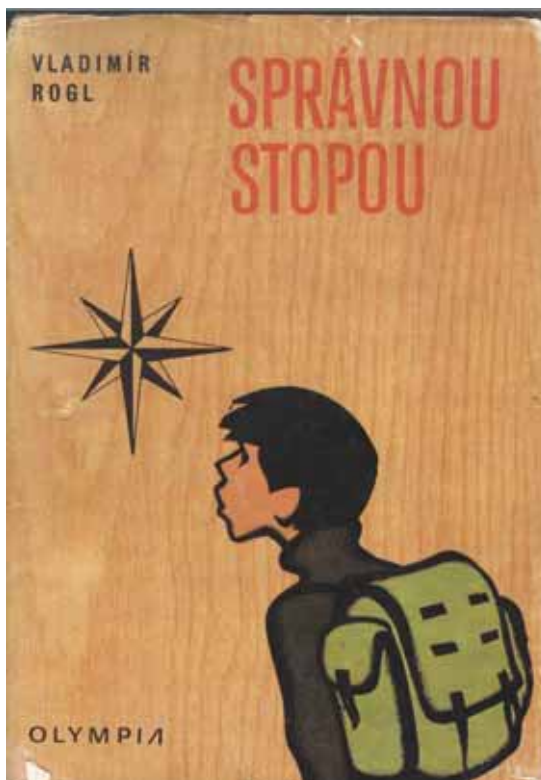

Ilustrační foto: Blanka Bočková

OBSAH

červen 2015

- str. 4 Plná náruč času, Markéta a Jiří Královcovi,
- str. 5 Proč se těšíš na tábor? anketa „Papíry na hlavu“, Anežka Klabanová
- str. 6 Pohoda na vodě, Bára Bočková
- str. 7 Čmoudí putování po Krkonoších, Rost'a Kašovský
- str. 8 „Tak trochu jiný závod“, Tomáš Beňo, Pražský běh pro Světlušku
- str. 8 Mravenci se představují, Ivan Varmuža
- str. 9 Prodloužený víkend, Vratislav Hroch Florián, Je váš oddíl bez hranic?, Kryštof, Láďa, Macek a Moula
- str. 10 Železný Tomík 2015, Jindřich Dýda Černý
- str. 11 Zájem o turistické závodění je velký, Tomáš Fúsek, Mikulášovice
- str. 12 Pohádkový les Robinsonů, Lucie Procházková
- Hledání princezny, Zuzana Antošová
- str. 13 Sázení stromků na Kusalínu, Jiří Homolka, Jarní Kamenka, Zuzana Antošová
- str. 14 Tomíci na chatách KČT, Jiří Homolka, Z činnosti KČT, P. Teringl
- str. 16 Eurorando 2016, Petr Teringl
- str. 17 Nebojte se rukodělek, M. Strnad
- str. 18 Týpí jako domov, Josef Porsch -Ablákela
- str. 19 Mikešovo Nožobraní, Jiří Lukeš
- str. 20 Trebišov to valal.. A. Taššová
- str. 21 Zprávy z ústředí
- str. 22 OHLASY
- str. 23 Svatba tomíků, Martin, Kát'a a Ferda Šulcovi
- Staňte se světluškou!

Jsou knížky, které v antikvariátu prostě nechat nemohu. Nebo – to vzhledem k přeplněnosti knihovny – jen s těžkým srdcem. Publikaci Vladimíra Rogla *Správnou stopou* kupuji vždy, kdykoliv na mne zasvítl její hnědožlutý hřbet, sotva přehlédnutelný. Knížka, kterou jsem dostal někdy před čtyřiceti roky od rodičů pod stromček, pojednává – jak jinak – o výpravách, přípravě her, orientaci v terénu, tréninku všímavosti. Přináší rady, návody a nápady.

Jako kluk, čerstvý člen roztockého TOM Tábourníci, jsem ji doslova zhltl. Za pár let se mi pak hodila pro přípravu programu v oddíle tomíků, kterému jsem s drzostí ani ne sedmnácti let velel.

Co je na ní tak kouzelného? Je jednoduchá. Přehledná, zajímavě věcná. Přitažlivá, ač černobílá, s papírem dnes už notně zažloutlým. Hrami, které doporučuje, zabavíte společlivě partu mrňat, starších táborníků i sami sebe. Rozuměl jsem jí v dětském věku a mohu si v ní listovat i dneska. Ač vydána v roce 1973, není ideologická. Je v ní zkratka nám tak důvěrně známá. Ano, autor (narozen 1936) doporučuje čtenářům, aby našli dobrou partu kamarádů v pionýrském oddíle nebo v oddílu mladých turistů (TOM). Tiráž se odvolává na hry Miloše Zapletala, skauta, který v době normalizace neměl zrovna na růžích ustláno. Jednoduché kresbičky Jiřího Petrářka ji v tehdejší vydání Olympie skvěle doplnily. Pro pořádek dodejme, že příručka vyšla znovu v roce 2000 a že Vladimír Rogl je též autorem jiné kultovní knížky s názvem *U táborového ohně*.

Správnou stopou! Kus nostalgie i praktická věc, kterou dávám samozřejmě zase dál. Tu poslední jsem poslal kamarádovým dcerkám a věřím, že si i v době mobilů a slaboduchého plkání na facebooku najdou chvíli... Alespoň chvíli. A protože je před tábory, vrcholem sezony našich oddílů, rád popřeju ve shodě se vzpomínanou knížkou, ať na nich ke všem dobrodružstvím vyrazíte jen a pouze správnou stopou.

Tomáš Novotný

Plná náruč času aneb chvála obyčejnosti

Když jsme se rozhodli uspořádat v létě 1992 svůj první tábor pro děti po náročné nemocniční léčbě, překvapilo nás, jak takový skutečně integrační tábor nezapadá do obvyklých představ a tabulek. Instituce, které tenkrát mohly na tábor finančně přispět, vycházely z přesvědčení, že nemocný si zaslouží něco víc, než zdravý – a tak tenkrát vyžadovaly nejen oddělené účtování, ale také oddělený jídelníček. Jenže pro nás byly všechny děti hodné stejné pozornosti i péče – jak té lidské, tak i té materiální, a věříme tomu, že vzájemné oddělování nakonec ochuzuje a deformuje všechny zúčastněné. A tenthle náš přístup našel pochopení u předsedy Asociace TOM Tomáše Novotného – tehdy jsme k Nadačnímu fondu Klíček a Sdružení Klíček založili ještě turistický oddíl Klíček, který se od té doby na pořádání všech našich táborů podílí.

Mnoho lidí v mnoha zemích těší vymyšlet pro nemocné děti něco výjimečného: uspořádat pro ně třeba let balónem, cestu k dalekému moři, nakoupit jim drahé hračky, nebo zprostředkovat osobní setkání s veleznamým hokejistou nebo slavnou filmovou hvězdou. Po tom všem samozřejmě mohou některé nemocné děti toužit – asi tak, jako po tom mohou toužit některé děti zdravé.

Při svém osobním kontaktu s nemocnými dětmi a s dětmi v nemocnici jsme ale viděli, jak v jejich životě nabývají na ceně i docela obyčejné a normální věci – třeba být se svými nejbližšími (dokonce ani v roce 2015 to není ve všech zdejších nemocnicích samozřejmé!) a neztratit kontakt s lidmi, kteří do jejich života až dosud patřili. Pro mnoho dlouhodobě nemocných dětí, které jsme poznali, byl svátek už jenom vyjít na chvíli ven na procházku a posedět v trávě, pobýt s někým, kdo se neptal na jejich nemoc a byl připravený vtáhnout je do společné hry, i když to třeba znamenalo zaimprovizovat a vytvořit pro hru trochu jiná pravidla. Možná to znáte to ze svých oddílů: improvizaci, která se nejprve zdá jako komplikace, ale ve výsledku otvírá oči ostatním, pro které

by se snadno mohl stát „jiný“, „zvláštní“ táborník brzdou.

Naše tábory byly vždy otevřené nejen dětem nemocným a dětem po skončené náročné léčbě, ale také jejich zdravým sourozencům, kamarádům a dětem, jejichž bráška nebo sestřička umřeli. Často jste na první pohled nepoznali, kdo je vlastně nemocný a kdo ne – jenže – záleží na tom?

Vzpomínáme na různá táborová dobrodružství, která jsme společně zažívali, a uvědomujeme si, do kolika příběhů jsme směli zblízka nahlédnout. Pochopili jsme díky tomu, že nemocné děti vlastně nejsou zvláštější než jiné děti. Ale protože jejich situace je jiná, než jsme zvyklí, nutí to nás, lidi kolem, uvažovat jinak. A počítat s tím, že ten normální obyčejný kluk je schovaný v tom nemocném těle, které mu brání se třeba jen podrbat na nose nebo se sám najíst, že ta normální holčička sice nemá jednu nohu a zrovna má vypadané vlasy, ale může mít úplně stejné plány a přání, jako děti zdravé, které mají nohy obě.

Uvědomili jsme si také, jak je důležité neskončit u toho, že budeme odstraňovat překážky – to by mělo být v solidárním společenství samozřejmostí. Měli bychom být schopni vidět dál: když ve „zvláštních“ dětech rozpoznáme to normální, vybaví nás to schopností vidět v „normálních“ dětech to zvláštní a jedinečné.

A tak děkujeme Alešovi, Mirce, Evičce, Davidovi, Tomášovi, Ondrovi, Pájovi – a všem ostatním hodně nemocným malým a mladým táborníkům, kteří během let také tvořili naše (nejen) táborové společenství a kteří z tohoto pozemského světa odešli dřív, než by si všichni kolem nich přáli. Děkujeme jim, že nás učili a stále učí (stačí si na ně jen vzpomenout!) chovat se normálně za všech okolností – učí nás, že se důležité věci nemají odkládat, že je potřeba zastavit se v každodenním shonu (každý den!) a dobře poslouchat, co mají naši blízcí (a nejen ti malí!) na srdci a brát to vážně, učí nás vážit si vzácných chvil, kdy můžeme být s těmi, koho máme rádi, a taky to, že za dobré věci je třeba se postavit, a že se člověk nemá bát, že se přitom třeba zesměšní nebo si trochu spálí prsty. Koneckonců, když Vám na někom záleží, přestanete tolik myslet na sebe a hledět jen na své pohodlí.

A děkujeme Tomáši Novotnému: před lety nám věřil natolik, že byl naší myšlenku táborů pro „zvláštní“ děti ochotný podpořit – možná už tenkrát sám tušil, že ty „zvláštní“ děti jsou vlastně úplně normální... A že by byla škoda, kdyby jen kvůli tomu, že byly nebo jsou hodně nemocné, nemohly zažívat normální (tedy velká a neopakovatelná) táborová dobrodružství.

Nepochybujeme o tom, že každé dítě, ať už je jakkoli nemocné a lékaři nad ním vyřklí jakoukoli prognózu, ještě má plnou náruč času

Markéta a Jiří Královci,
TOM Klíček

Pozn. red.: Autoři založili a vedou Nadační fond Klíček pro pomoc vážně nemocným dětem a jejich rodinám.

Mohu plivat, kde se mi zachce aneb proč se těšíš na tábor?

Matěj Lejsek, TOM DAKOTI

Vždycky jsem se těšil na lidi a na to, že na táboře bude spousta her a hlavně týpí, oheň... Ale nejvíc mě potěší, když si pomááme, to mě vždycky fascinovalo. Někteří se třeba neznají, ale pomáhají si. To teda matka příroda zařídila dobře. Jinak já se těším na všechno.

Kačka Pospíšilová, TOM DAKOTI

Vždycky jsem se těšila na *ten náš kolektiv*, na to, že po roce zase zažiju něco úplně jiného, na bosé nohy, originální hry, vaření od nejlepší kuchařky Evičky, výlety a koupání v ledové řece. Letos si snad všichni užijeme navíc i puťák.

Marián Janovský, TOM DAKOTI

Těším se na ranní budíčky, po kterých samozřejmě čeká vynikající snídaně, poté nějaké zajímavé aktivity a hlavně na celotáborovku! Těším se také na polední pauzy, kdy si všichni zalezeme do jednoho týpí a tam debatujeme o nejrůznějších věcech. Nesmím zapomenout na táborák, hraní na kytary a zpívání písniček. Jo, je toho mnohem víc, ale snad všichni pochopili, že se na tábor opravdu těším!

Maruška Suchá, TOM CHIPPEWA

Proč se letos těším na tábor? Na to existuje mnoho odpovědí, ale nejvíce se těším na puťák. Taky se těším na odpoledňáky, kdy si všichni sedneme před týpí. Někdo hraje na kytaru, někdo spí nebo si povídáme. Těším se na skvělé hry, které pro nás vedoucí nebo rádcové vymyslí. Na výborné jídlo od Evičky. Na naši skvělou partu! Prostě na celý tábor.

Jakub Lacina, TOM DAKOTI

Proč já se těším na tábor? Hlavně proto, že jsem ještě na dakotském táboře nebyl, jelikož jsem nováček a letos pojedu poprvé. Těším se na všechny kamarády, jsem moc zvědavý, jaké to bude v týpí, jaké se tam budou hrát hry. Už se nemohu dočkat, až pojedu.

Kateřina Smutná, TOM LOTŘI

Pokud platí i odpovědi rodičů, tak se těším, jak se naše Bára na táboře osamostatňuje a jak se vrací domů opálená, ošlehaná a spokojená.

Marie Miewaldová, TOM LOTŘI

(maminka účastníka)

Pepík jede letos úplně poprvé na tábor, a už se strašně těší. Z každé schůzky Lotrů se vrací vždy spokojený, i z výletů a akcí se vrací nadšený.

Katka Krňáková - vedoucí TOM LITOMÍCI

Proč se těším na tábor? Protože není nad dětský úsměv a spokojenost dětí a dobrý pocit na srdci. Navíc to беру jako další výzvu. Jedeme s chudším vybavením, ale s lidmi, kteří si navzájem pomáhají...

Vítězslav Holub-Drak, TOM LITOMÍCI

Tábor! Můžu se stát na 14 dní opět dítětem, vypustit starosti všedního dne, běhat po lese a připravovat táborovou hru.

Radka Němcová - kuchařka tábora - TOM LITOMÍCI

Protože se těším na kvalitní táborovou kuchyni!

A co nám o těšení na tábor napsali další Litomíci?

- Bude to můj první tábor – **Hvězdička -Sašenka Borská**
- Protože je tam zábava - **Otesánek - Filip Charouzd**
- Hlavně nemusím doma uklízet - **Bilbo -Natálka Štěrbová**

Co nám napsali před táborem tomíci z Klubu lesní moudrosti?

- Těším se, protože je tam spousta skvělých lidí, hezké prostředí a super program
- protože budeme hrát skvělé hry - protože budu čtrnáct dní bez rodičů
 - protože půjdu na nové kešky
 - protože jsem na táboře ještě nebyl
 - protože se tam budeme chodit koupat
 - protože mám super kamarády a můžu jíst tataruku
 - protože je tam hodně zábavy
 - protože se hrajou čtverce
 - protože se tam hraje balónkový běh
 - **protože mohu plivat, kde se mi zachce**
 - protože se tam dobře vaří a každý den máme něco jiného
 - protože můžu připravovat dříví na táborák
 - protože to je nejlepších čtrnáct dní v roce
 - protože nemusím už chodit spát ve 21:30 (první instruktor)
 - protože můžu jít spát už v osm hodin (druhý instruktor)
 - protože tam bude sranda, né?
 - protože se čtou a vypráví strašidelné příběhy
 - protože hrajeme na kytaru
 - protože si tam můžu hrát na křížkového fantóma
 - protože si konečně odpočinu
 - protože spíme ve stanu v přírodě

„Papíry na hlavu“

Přípravy na letní tábor jsou jistě nyní v hlavě každého vedoucího. A kromě her, výletů a shánění materiálu tam jsou možná také nejasnosti ohledně hygieny vašeho tábora. Někdo má všechny vyhlášky v malíku, někteří ale třeba tápou.

I já jsem se nechala raději poučit několika zástupci krajských hygienických stanic. Šlo mi o povinnost mít posudky o způsobilosti jak od dětí, tak od vedoucích.

Pokud váš tábor čítá více než 30 dětí mladších 15 let a je delší než 5 dnů, jste tedy „zotavovací akce“ podle zákona č. 258/2000 Sb. a platí pro vás podmínky z vyhlášky MZ ČR č. 148/2004 Sb. To znamená ohlašovací povinnost, potvrzení o bezinfekčnosti, potvrzení o způsobilosti a očkování dítěte vydané praktickým lékařem, umístění a vybavení tábora, zásobování vodou, režim dne atd. Pokud vás je méně, jste tedy „jiná podobná akce pro děti“ a pak se vás týkají povinnosti uvedené v §12 zákona č. 258/2000 Sb. Tím pádem jste povinni mít pro všechny vedoucí posudek o zdravotní způsobilosti k práci s dětmi potvrzený praktickým lékařem (jinak také papíry na hlavu) a pro osoby podílející se na přípravě stravy potravinářský průkaz. Dále je také nutné zajistit hygienicky nezávadný stav zařízení a zásobování pitnou vodou (jako u zotavovacích akcí).

Takže prosím nezapomeňte, že papíry na hlavu jsou potřeba i na menších táborech.

Anežka Klabanová

OHŘE 2015

Pohoda na vodě

První květnový víkend jsme uspořádali akci pro větší členy z oddílů Táborníků a Světlušek.

Jeli jsme na vodu a v plánu byla řeka Ohře. Tři dny volna, 11 kánoí, 22 lidí, 22 pádel, 42 km řeky Ohře. Začínali jsme od kempu Šabina, kam nám přivezli lodě, vesty, pádla a barely. Půjčovna lodí *Maskáč* fungovala spolehlivě a ochotně. Co bylo potřeba na cestu, jsme nacpali do barelů a batohy se spacáky jsme naskládali do malého přívěsu. Čekaly na nás v kempu o dvacet kilometrů po proudu.

Na pevnině už bylo všechno vyřízené a nástup do lodí se už nedal odkládat. Předchozí večer jsme se rozdělili do posádek. Nejsme vodácké oddíly a ne všichni na vodě byli. Proto jsme vybrali 11 zdatnějších, zkušenějších nebo alespoň přirozeně šikovnějších kormidelníků a 11 háčků.

Nasedli jsme, abychom nejprve vyzkoušeli sešranost posádek. Některé lodě jedou zkušeně a přímo, některé kličkují a točí se bláznivě do kolečka. Máme jednu

kánoi, která získala přezdívku *kalamita* – dokázala křížovat a narážet do lodí, do břehů, rozháněla vodní ptactvo v rákosí. Stačila půl hodinka a značně klikaté dráhy kánoí se vyrovnávají a jedeme rovnou za nosem.

Bylo trochu chladno, ale hlavně, že nepřešlo. Na cestě je pár jezů. Některé jsme přenesli a některé zkušeně sjeli. Nejhezčí úsek cesty je pod hradem Loket. Přistáli jsme kolem půl šesté, postavili přístřešek na spaní, nasbírali dřevo a k večeri byla opejkačka.

Druhý den jsme vypluli do sluníčka. Ohře je opravdu pěkná řeka. Oběd jsme si dali před Karlovými Vary a pár kilometrů za nimi se již objevil cíl naší cesty – kemp Hubertus. Vyložili jsme na břeh věci a sjízďděli tréninkový úsek divoké vody.

Večer jsme vrátili vodáckou výbavu, dali si báječnou večerí a taky kulturní program – zpěv s kytarou u ohničku. V neděli ráno jsme všechno zabalili a pěšky po souši se vrátili do Karlových Varů.

Prošli jsme město a zahráli si hru na kolonádě. Takový malý orientační závod, kdy bylo třeba navštívit všechny prameny a vřídla.

Za sebe musím říct, že ačkoli nejsem vodák a jsem dost nemehlo, měla jsem báječnou kormidelnici a koupaly jsme se jen jednou. Ano, bylo to kvůli focení a právě proto to bylo dramatické, protože člověk uschne, ale pro foták to může být konečná. Byla to klika a foták zachránila moje kormidelnice a těch pár kapek na něm rychle uschlo.

Byla to bezva akce a užili jsme si ji o to víc, že jsme dostali dotaci od KČT, za kterou děkujeme.

*Bára Bočková,
TOM Táborníci a Světlušky, Praha*

Čmoudí putování po Krkonoších

Mnozí členové našeho oddílu ještě nikdy nezdolali nejvyšší horu ČR Sněžku, a tak jsme se rozhodli tuto skutečnost napravit. Pokud jsme čekali příjemné prvomájové počasí, tak Krkonoše nám nadělily podmínky spíše aprílové. Ale ani deště a sněhové fujavice nám nezabránilly zdolat pěšky Sněžku (alespoň zde bylo méně turistů!) a měkký bořivý sníh neodradil projít další kouty Krkonoš. Prameny Labe i Úpy byly dokonale ukryty pod sněhovými závěsemi a některé cesty překvapivě využívali jak cyklisté, tak ještě běžkaři. Na vlastní kůži jsme si vyzkoušeli, klubové chaty (Bouda Pod Studničnou a Brádrlerovy boudy), které nám na čtyři dny připravily výborné jídlo a příjemné prostředí za rozumné ceny, vylepšené ještě vlastními karety Eurobeds. Rozhodně můžeme doporučit, jenom se do hor řádně vybavte, ať je kterékoli roční období!

*Rosťa Kašovský,
TOM Čmoudík, Ostrava*

„Tak trochu jiný závod“

Brno, 23. duben 2015

V letošním roce jsme se přihlásili ke spolupráci s Nadačním fondem Českého rozhlasu a jako jedni z organizátorů jsme se zúčastnili dobročinné akce Běh pro Světlušku. Naše očekávání byla smíšená, byť zkušenosti s organizováním a působením na akcích pro veřejnost máme. Především pocit velké zodpovědnosti, protože mezi běžci měla být řada nevidomých.

Místem konání byla tzv. brněnská riviera, kde se pořádá řada různých sportovních akcí. Naplánování a nejedno projití běžecké trasy byly dobrou ukázkou toho, že k věci všichni organizátoři přistupují velmi odpovědně.

„Teď už jen ty běžce!“ S příchodem večera s nebem plných hvězd se naplnil startovací prostor kolem podia shromážděním lidí všemožných věkových skupin. 527 účastníků a nepočítání psů se ve 21 hodin připravilo ke startu.

Moji zvědavost však poutala jiná věc. A to sice běžci a lidé, kvůli kterým je tato akce organizována. Po prodrání se davem běžců jsem k mému úžasu zjistil, že „běžců“, po kterých pátrám, není jen hrstka. Ve tmě tmou až do cíle je nenavádí žádný světélkující neon značící směr, jen odně-

kud znějící hlas traséra... ten posouvá dál. Nikoliv jen hlas, ale především vůle těchto běžců, utkat se s takovým handicapem, se kterým by řada z nás označila svůj život za zbytečný.

Lidé na startovní dráze a později i na trase tvořili půvabnou pohyblivou mléčnou dráhu blížící se ke mně. Můj úkol byl jasný: „Pomalu přes ten most“ a doleva. První hlouček padesáti „sršňů“ mě zřejmě v té nadzvukové rychlosti ani nezaslechl. Další konvoj, co jej následoval, naštěstí svojí mohutností ucpal most a nešlo se přes něj dostat jinak než krokem. Po odbavení běžících nás čekal jejich návrat a především cílová rovinka. To už byla jiná káva.

Nutno říct, že tento běh nebyl na čas. To však není důvod k tomu nerozběhnout se nebo zase naopak tvořit houževnatou bariádu běžcům, kteří chtějí být první.

V obou případech by se dalo říct, že tento jedinec prohrál, protože „idea“ běhu ležela zcela někde jinde.

Sdílet a vnímat svět s těmi, co nás nevidí, co často věci vnímají mnohem více než nám, bystrozrakým, stojí za povšimnutí.

*Za oddíl Delfíni, Brno,
Tomáš Beňo*

Pražský běh pro Světlušku

Tři desítky tomíků z Prahy a středních Čech proběhly 16. dubna v rámci Nočního běhu pro Světlušku potemnělou Stromovkou a podpořily tak dobrou věc. (ústř)

Mravenci se představují

Oddíl Mravenci má za sebou dlouhou historii práce s dětmi, která se váže k hlavně pionýrské skupině PS Lesná. S většinou vedoucích jsme začínali jako účastníci letních stanových táborů a jak tomu bývá, postupně jsme se stávali instruktory, vedoucími, někteří pak hospodáři či zdravotníky a vyvolení pak hlavními vedoucími táborů. Činnost oddílu byla vždy postavena na práci s dětmi, a to jak na táborech, tak v průběhu roku i během prázdnin na akcích v přírodě. Bylo by možné nás charakterizovat jako turistický oddíl, kdy hodně akcí probíhalo formou několika-denních putovních výletů.

V současnosti jsme jedním z nových pobočných oddílů tomíků, k čemuž nás donutily okolnosti v pionýrské skupině a také obecné povědomí o dobré organizaci a zázemí, které Asociace TOM ČR oddílům poskytuje.

V současnosti máme 24 registrovaných členů a pilně se připravujeme na letní sta-

nový tábor, který bude probíhat na tábořišti blízko Velkých Karlovic. Přejeme všem tomíkům hezky strávené prázdniny, úspěšné tábory a mnoho síly a energie do práce s dětmi.

*Za oddíl Mravenci
Ivan Varmuža*

ZPRÁVIČKY Z KAMÍNKU

TOM Kamínek uspořádal v sobotu 30. května ve spolupráci s kroměřížským muzeem v Chropyni Pohádkový zámek. Na zámku děti i rodiče uvítal pan král se svou rodinkou, dále se děti setkaly s Ječmínkem, Popelkou, Šípkovou Růženkou, princeznou Krasomilou a mnoha dalšími postavami z pohádek. Dobrodružná cesta pokračovala do sklepení zámku, kde chtěl tříhlavý drak sníst princeznu a dokonce i některé děti! Nebojácný princ však draka udolal a tím všechny zachránil.

Návštěvníci zámku prošli i kolem tajemného hřbitova, kde ležel umrlec, nad kterým bděla černá vdova. Pak na návštěvníky čekala Adamsova rodina, následně i krásné čarodějky. U hastrmana Rače všechny překvapila mořská panna s malým hastrmánkem. Menší dětičky se bály strašidel ve sklepení, ale vše naštěstí dobře dopadlo. Loupežníci nikoho neoloupili, drak nikoho nesežral, čarodějky nikoho nezačarovaly a ohnivě ženy nikoho nesežehly. Už se těšíme na příští rok, co nového bude zas na zámku k vidění!

Všem pohádkovým postavičkám i kastelánkám moc děkuji za pomoc při přípravě akce.

Hana Paňáková, TOM Kamínek

Dětské odpoledne

V neděli 31. května pořádali chropynští tomíci pro děti odpolední hrátky, a to přímo na zámecké louce. Děti si mohly nacytat rybičky, trefit draka, poskládat hlavolam, vyzkoušet si zručnost, zaházet si kroužky, míčky nebo kloboučky na cíl a zahrát spoustu dalších her. Zajímavá byla i zkouška stability na chůdách. Počasí nám přálo, tak si myslím, že dětské odpoledne se vydařilo.

*Hana Paňáková
TOM Kamínek, Chropyně*

Prodloužený víkend ve sloupské tomické základně

Pro ty, kteří neznají sloupskou tomickou základnu zvanou jednoduše ubytovna, potvrzují, že se jedná, podle mého, o jednu z nejskvělejších základen. Patrový objekt v zahradě nad luxusním herberkem tvoří v přízemí šest pokojů, jídelna a sociálky se sprchami, v patře jsou další dva pokojíky a velká společenská místnost. Je zde ústřední topení, takže je možné základnu pohodlně využít i v chladnějším období.

Na zahradě se děti zabaví na lezecké stěně, či v malém domečku a dost si vyhrají i v herně v herberku, kde najdete spousty důmyslných zařízení na využití času, vše z dílny kluků od Zlatých šípů. Věřili byste, že dnešní děti nevědí, co je to na telefonu „vytočit číslo“? Bez pomoci či rady by si neposlechly ani jednu písničku...

V ubytovně se pohodlně vospí více než třicet človíčků. My základnu zaplnili na 101 procent. Nikdo si nenechal ujít prodloužený víkend ve Sloupu. Pro lepší dopravu jsme si dokonce objednali i autobus. Říkám, že zde zahajujeme sezónu, nanosili jsme lavičky a stoly ze zimoviště a rozestavili je kolem ohniště. Hned jsme si udělali táboráček s opékáním buřtů. Čtvrteční večer jsme zakončili stezkou odvahy, kterou zajistili naši instruktoři. V chodbách lesního divadla připravili svíčkovou cestu zakončenou krabičkou s drahokamy pro odvážlivce.

V samotném Sloupu je spousta zajímavých míst, která stojí za to navštívit.

Všichni jistě znají skalní hrad s poustevnou nebo rozhlednu Na Stráži. K Ivanově jeskyni se vydrápou už jen opravdoví nadšenci, ale k Malé či Velké cikánské jeskyni je to, coby kamenem dohodil. My si vyšli ještě do Modlivého dolu, což je skalní napodobenina slavné lurdské kaple. Koneckonců, jsme přece turistický oddíl...

Během našeho pobytu zde proběhl také velký revuální program „Ein Kessel Buntes“, což byla pěvecká přehlídka našich členů v karaoke. Díky materiálovým dotacím máme většinu vybavení oddílových, ostatní dodal instruktor Adam. Počáteční ostych vystřídal nadšení a střídání dětí i dospěláků u mikrofonu nebralo konce. Sobotní „Zariskuj“ si připravil Lukáš, další nadějný instruktor. Nechybělo ani posezení s kytarou, resp. kytarami.

Ještě jsme stačili nazdobit perníčky maminkám ke svátku matek. Venku jsme si zahráli turnajovou hru Dvě věže a oblíbenou „vybiku“, zastříleli si z luku. Prostě jsme si zde pobyt skvěle užili. Díky patří všem, kteří se zasloužili o bezvadný průběh akce, stejně jako i panu správci, který našel na okně zapomenutý zdravotní průkaz.

*Vrátá Florian-Hroch,
TOM Klub lesní moudrosti,
Roudnice nad Labem*

Je váš oddíl

bez hranic?

My, sedlčanství kluci z oddílu TOM Jeleni, máme zvláštního koníčka. Krom toho, že si hrajeme s dětmi, jsme začali natáčet videa na vlastní youtube kanál „Divočáci“. A občas je to opravdu divočina. Rozhodli jsme se ukázat lidem na sociálních sítích, že jejich funkce se dají používat i k jiným věcem než šíření vulgárního obsahu. Myslíme si, že mohou dokonce motivovat mladé k pohybu a tvůrčí činnosti, nebo šířit dobré myšlenky.

Právě proto vyzýváme všechny české youtubery, facebookáře ale i oddíly, aby podpořili divočáckou akci „Jsme bez hranic“. Celá akce má za úkol pomoci organizaci „Lékaři bez hranic“, která pomáhá potřebným v celém světě. Jako youtuber se připojte, když natočíte video, jak originálním způsobem odesíláte sms ve tvaru „DMS MSF“ na číslo „87777“ (cena je pouhých 30 Kč). Na konci videa pak vyzvěte dalšího youtubera, aby se přidal a ukázal, že je také Youtuber bez hranic! Vy, kteří používáte facebook se můžete přidat k události „Jsme bez hranic“. Akci pak nejvíce podpoříte, když na zeď akce budete sdílet fotku, jak originálním způsobem odesíláte zmíněnou sms a pozvete všechny své přátele.

A konečně jako celý oddíl nebo třída se přidáte, když namalujete plakát človíčka bez hranic s telefonem. Inspiraci čerpejte od kolegů z TOM Jeleni. Plakát by měl mít díru, kde se ukážou vaše tváře. Vězte, že jeho vytváření je super program pro oddílovou schůzku. Plakát pak sdílejte na zeď události na fb. Plakáty a fotky s nejvíce lajky budou odměněny drobnými dárky. Jestli chcete do soutěže dárky věnovat a školáky více motivovat, budeme moc rádi. Všechny informace naleznete na webu youtuberibezhranic.wix.com/jakpomoci

Pokud máte tu možnost, dejte prosím o akci vědět svému okolí, zvěte lidi do události a hlavně: divočte co to dá! Ať pochneme s dobrou věcí.

*Kryštof, Láda, Macek a Moula,
TOM Jeleni, Sedlčany*

Železný TOMík 2015

takový „normální“ ročník

Nic výjimečného, dalo by se usoudit z nadpisu. A možná by se tak dalo i napsat: ROČNÍK: Konal se 21. ročník. Žádné „kulaté“ výročí. Přesto je chvályhodné, že triatlon nakouzl třetí dekádu své existence.

ODDÍLY: Přijely oddíly, které jezdí pravidelně a k Železnému Tomíkovi neodmyslitelně patří. Čmoudík Ostrava, Kadao Opava, Kadet Červený Kostelec, Kola Wašepi Ústí nad Labem, Maracaibo Třinec, Roháči Kladno, Svišti Beroun, Vlastovka Hořovice, Chřibský lenochod Březolupy, Sojčata Žitenice, Újezdec Těšov. Možná si někdo řekne, že je to „jenom“ 11 oddílů. Tato jedenáctka však přivezla do Litoměřic přes 200 tomíků nejrůznějšího věku, přičemž 186 se jich postavilo na start. Bez těchto oddílů by „Železnák“ nebyl, čím je (pohodový, přátelský, ale přitom pořádně nadupaný závod, kde si mnozí sáhnou až na dno svých sil).

POČASÍ - Standardní průběh počasí. Pár dní před závodem krásně, slunečno. V sobotu (den konání závodu) po ránu, příjemný májový deštík (aby se na cestách neprašilo, dobře se dýchalo a především aby závodníci byli přiměřeně odblátička), během dne „tak akorát“. Při vyhlášení výsledků deštivo s přeháňkami. Večer děšť, že se ani nikomu nechtělo „řešit“ táborák.

TRASY: Tři disciplíny, které jsou neodmyslitelně spjaty s činností tomíků. Plavba na kánoji, jízda na kole a k tomu běh. To vše v krásné přírodě Českého středohoří a v okolí Litoměřic. Ačkoliv některé trasy byly nové, nebo jsme oprášili z předchozích ročníků, zůstaly stále náročné.

CENY: „Ústřední“ keramické dózičky pro vítěze. Jako každý rok nádherné. Letos s motivem plavce. Ačkoliv plavání

není přímo disciplínou tohoto triatlonu, někteří si během jízdy na kánoji přeci do Labe „odskočili“. Nezapomenutelné maxipečivo pro nejlepší. Pánové Kodys a Hamele již více než 10 let ví, jak vítěze potěšit. Koblížky pro každého od pana Kohna (zatím jsme nerozluštili, jestli se závodníci víc těší do cíle, aby to už měli „za sebou“, nebo právě na koblížku). Opět patřilo poděkování Městu Litoměřice za podporu triatlonu v grantových projektech. „Metrostavácký“ oblouk v cíli a mnohé krásné ceny. Dorty pro nejlepší oddíly od „naší“ Aničky. Ano, tyto významné pochoutky již několik let pečie členka našeho oddílu. Mnoho dalších cen dodali, sehnali a zajistili další sponzoři, kamarádi oddílu a přátelé triatlonu. Děkujeme!

VÍTĚZOVÉ: V jednotlivých kategoriích je to závod *kdo z koho*. Někdy se dá předpokládat, kdo „jde na vítězství“, ale málokdy to můžeme uhodnout. Závodníci jsou v některých kategoriích více než 2 hodiny na tratích, přesto o vítězích rozhodují vteřiny. Úctyhodné soupeření! Mezi oddíly „víc berou“ body větší oddíly. Stupně vítězů se pochopitelně také počítají. Letos nejvíc „zase“ bodoval TOM Kadao, těsně následován TOM Kadet. Třetí místo vybojoval TOM Maracaibo Třinec (...a možná ještě dodnes tomu nevěří :-).

ZÁZEMÍ: Těžko bychom mohli celou akci organizovat bez skvělého zázemí, které nám (nejen pro triatlon, ale celoročně) poskytuje Slavoj Litoměřice. A asi těžko by oddíly z celé republiky jezdily do Litoměřic, kdyby město nebylo tak krásné. Zde ještě jednou děkujeme litoměřické „radnici“. Těžko bychom mohli akci připravit bez materiálního vybavení z podpory Asociace TOM (a jelikož při už

nestačily „oddílové zásoby“, děkujeme Járovi Lepšíkovi a oddílu TOM Bobří Úštěk za zapůjčení dalších kánoí a vodomilným účastníkům, kteří přivezli k zapůjčení i pádlo a vestu – oddílům TOM Kadao, TOM Kadet...).

Takže *takový normální ročník*. A pokud si snad někdo myslí, že je Železný Tomík něčím výjimečný, necht nám to přijede říct.

Třeba 14. května 2016.

*Jindřich „Dýda“ Černý,
TOM Delfin, Litoměřice*

Zájem o turistické závodění je stále velký

Turistický závod je už dlouhá léta programovou stálicí, a to nejen v naší asociaci. Jsme sice hlavními organizátory, koordinátory, prostě hybateli v tomto zajímavém sportovním odvětví, ale již dlouho se náš závod netýká jenom členů asociace. Závod běhají prostě všichni, napříč celou republikou i nejrůznějšími organizacemi. Přibývá také neorganizovaných účastníků, právě ty se snažíme celkově přívětivou tvář a příjemným kamarádkým prostředím nalákat k pravidelné činnosti v našich oddílech. K tomu slouží zejména místní a regionální závody, kde se dá většinou samotný závod spojit i s jinou aktivitou. Účastníci stihnou během dne třeba výlet do okolí, táborák nebo je současně organizátory připravena další zajímavá soutěž. V Kralupech nad Vltavou k regionálním závodům již neodmyslitelně patří doprovodná soutěž ve stavbě stanu dvojic. Nevěřili byste, kolik takových dvojic si stan vyzkouší postavit, někteří vůbec poprvé. Je úplně jedno, zda jim to trvá deset minut

nebo vše dokončí za dvě minuty. Všechny to baví a mají radost, že to vůbec zvládlí.

V Mikulášovicích zase kladou důraz na to, aby se spolu s mrňaty na trať vydali rodiče, prarodiče, starší sourozenci. Když z jakéhokoliv důvodu nemůžou tak, se jejich děti ujmou mladší členové oddílu a soutěžní trať je provedou. V podstatě si po cestě povídají o turistice, prohlédnou obrázky k určování disciplín, zaházejí si míčkem a v cíli pak dostanou nějakou tu sladkost na doplnění energie. Děti vidí práci v kolektivu a navíc spojenou s pohybem, toho v poslední době mezi obyvatelstvem stále více ubývá, a tak se to snažíme napravit.

Pozvolna však od jarních regionálních závodů přejdeme k těm vyšším soutěžím, kde už to opravdu nebývá žádná legrace a na tratích i při organizaci musí být vše zvládnuté bez jediného zaváhání. V době uzávěrky tohoto čísla Tomíka máme za sebou již dva závody Českého poháru, a sice v Uherském Hradišti a Bohumíně. Obou

závodů se shodně zúčastnily na tři stovky závodníků, kteří tam bojovali o první cenné body do celostátního žebříčku. Je potěšující, že nejvyšší počty startujících byly zaznamenány v kategoriích nejmladšího žactva. Do této nejvyšší turistické soutěže v Čechách zatím zasáhly na tři desítky oddílů. Sezona je právě teď ve své polovině a do prázdnin nás ještě čeká víkendový pohár v Kralupech nad Vltavou, okořeněný zajímavou novinkou „Super sprintem“, ale o tom podrobněji až příště. V závěru června ještě Mistrovství České republiky v Českém Brodě a hurá na prázdniny. Ty však také nebudou tak úplně bez aktivit turistického závodění, budou to dva měsíce příprav na podzimní část sezony. V září nás totiž čeká závodění kolektivnějšího rázu. Závod smíšených dvojic, tříčlenné štafety a závěr obstará mezinárodní mistrovství.

Podrobnosti a novinky o turistických závodech naleznete na webových stránkách www.turisticky-zavod.cz, případné dotazy rádi zodpoví členové rady TZ.

Tomáš Fúsek

Hledání princezny v Pohádkovém lese

Den dětí oslavily roztocké děti procházkou Pohádkovým lesem.

I přes lehce nepříznivé počasí dorazilo do lesa plného pohádek 230 hledačů princezny.

Veselé dopoledne připravili pro děti roztočtí tomíci v čele s Jindřiškou Zoufalou, které patří za skvělou organizaci dík.

(za)

Pohádkový les Robinsonů přilákal čtyři stovky dětí

Jako TOM Robinsoni pořádáme pro děti z Poděbrad a okolí již jednadvacet let Pohádkový les. Letos se počasí obzvláště vydařilo, takže se na start tohoto ročníku postavilo přesně 398 dětí. Po boku svých rodičů nebo prarodičů postupně zvládly úkoly na devíti stanovištích. Cestu jim značily oranžové fáborky a třináct roztomilých trpaslíků.

Zorganizovat akci, na níž měly čarodějnice připraveno 450 perníčků, v pekle na ohničku si děti opekly přes 350 buřtů, k tomu snědly 18 bochníků chleba, sponžovaly tři kečupy i jednu hořčici a vypily 80 litrů vody, je velice náročné.

Své o tom ví i studentka Eliška Rydlová, členka Robinsonů: „Letošní účast byla trochu nad očekávání, což je vždycky dobře“, směje se organizátorka akce a vysvětluje, že by se to neobešlo bez přispění města a hlavně skvělých přátel, kteří přijedou, aby se převlékli za pohádkové postavičky a nic za to nechtějí. „Myslím si, že právě toto nadšení pro věc dělá úspěch

celé akce a přináší nové postřehy do příštích let. Tento rok přibyly ukazatele – trpaslíci z dílny Lucky Š. a Honzy R. Uvidíme, co přinese příští ročník,“ říká sympatická slečna s úsměvem a dodává: „Největší odměnou pro nás jsou radost dětí a kladné reakce jejich rodičů.“

Rádi bychom tímto poděkovala jmenovitě krásné rusalce Barče (alias Subaru a nyní nově také Sunar) a hejkalům Básníkovi a Martinovi z TOM Veverk za pomoc u stanoviště s lanovými překážkami. Snad se jim v naší klubovně spalo hezky.

A dále těm nejmenším z TOM Chippewa za milou účast na akci. Snad se jim výlet do Poděbrad líbil.

za TOM Robinsoni
Lucie Procházková

Sázení stromků na Kusalínu

Brněnský oddíl Delfíni vyrazil v květnu na víkendovou brigádu na Kusalínu.

Tomíci měli na programu zpracování dřeva a sázení stromků. Podařilo se vysázet 200 ks nových stromků, za což jim patří velký dík. Poděkovat musíme také Tomáši Horákovi z TOM Pawnee Bystřice pod Hostýnem, který stromky nezištně věnoval.

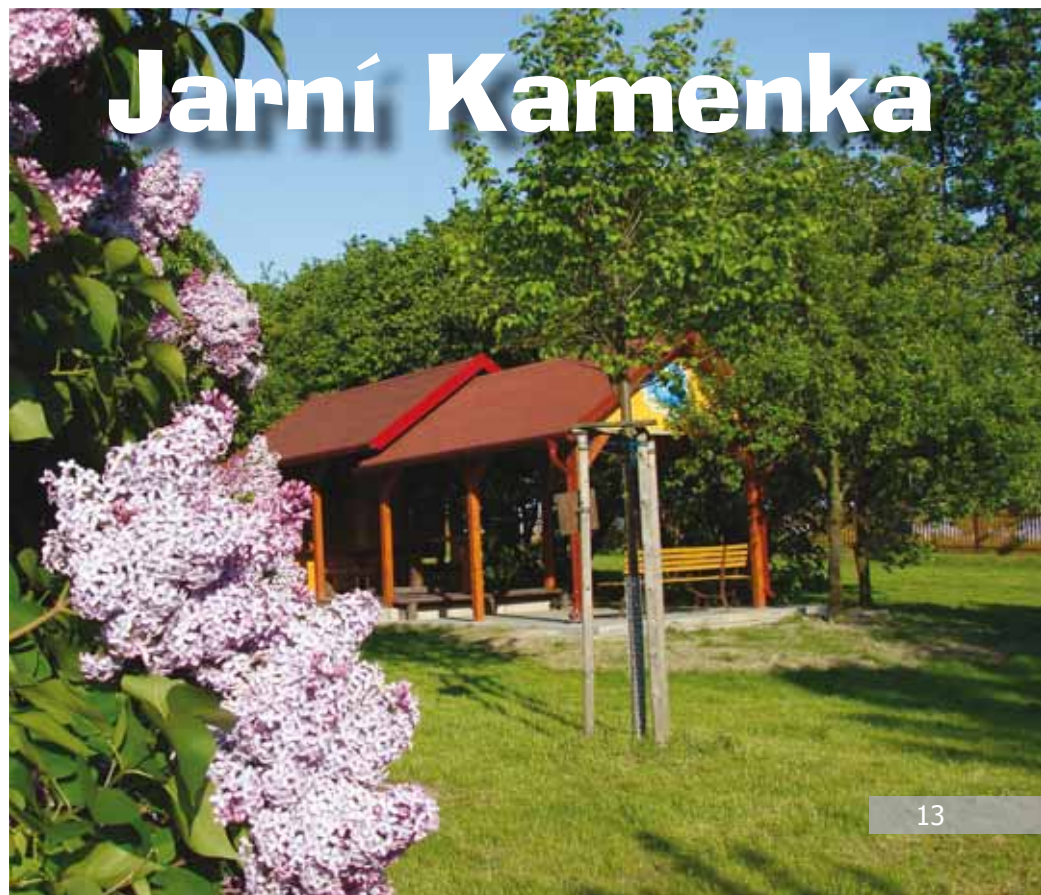
*Jiří Homolka,
správce Kusalína*

Zahrada v Kamence se pyšní novou letní jídelnou, která navázala na původní altán, kde jsou před deštěm ukryty herní moduly.

Krásně upravená a rozkvetlá zahrada se vzorně posekaným trávníkem k posezení venku přímo vybízí, a tak věříme, že si ji tomíci i ostatní hosté krásně užijí. Jídelnu stvořili se šikovnými pány Youry a Hop ze Zlatých šípů, o základnu a vzorně upravenou zahradu pečuje správce Pavel Vaňásek, kterému patří nemalý dík!

(za)

Jarní Kamenka

Z ČINNOSTI Klubu českých turistů

Tomík přináší již podruhé články věnované dění v Klubu českých turistů. Na několika stranách tak informujeme o zajímavostech a aktivitách partnerské organizace a o výhodách plynoucích z členství v KČT. Naplňujeme tím dohodu mezi KČT a asociací, která byla podepsána na zlínském sněmu Asociace TOM v lednu 2015.

(ton, teri)

Tomíci na chatách KČT inspirace pro činnost oddílu - 2. část

V minulém čísle našeho časopisu jsme se v dvojstraně věnovali Klubu českých turistů věnování možnostem oddílové činnosti na chatách KČT v Krkonoších.

V tomto čísle napíšeme pár slov o využití chat KČT pro naši činnost v Beskydech, v pohoří, které lze charakterizovat jako hory hlubokých smrkových lesů, horských luk a krásných hřebenů s romantickými výhledy.

Nejvyšší horou je Lysá hora (1324 m.n.m.), nejoblíbenější turistický cíl v Beskydech. A právě na vrcholu Lysé hory již třetím rokem staví KČT funkcionalistickou repliku Bezručovy turistické chaty. Původní objekt z roku 1934 shořel v roce 1978. Mám tu čest být spolu s pány Havelkou, Stejskalíkem a Boháčem členem týmu, který výstavbu chaty organizuje.

Chata je zamýšlena i jako centrum environmentální činnosti mládeže. To v praxi znamená, že je zde myšleno na zázemí potřebné i pro činnost tomíků. Podkroví chaty tak pojme až pětadvacet osob a je ideální pro ubytování našich skupin. Každý matrazenlágr má sociální zařízení a sprchu, za každou postelí je uzamykatelný prostor na věci a z oken je nádherný výhled na panorama hlavního beskydského hřebene, Javorníky a slovenské hory.

Náročnější turisté se mohou ubytovat ve 2 až 4 lůžkových pokojích o patro níže, vždy s vlastním sociálním zařízením. Pro nerušenou oddílovou činnost slouží pak v přízemí klubovna plně vybavená i audiovizuální technikou. Stravování je možno zajistit za zajímavé ceny přímo v restauraci chaty.

Že je vrchol Lysé hory přes den zalidněn turisty? Ano, je, ale po 16 hodině se stává téměř liduprázdným, jelikož je to typický jednodenní vrchol. Víkendová oddílová výprava je ideální náplní času pro naše oddíly. V sobotu ráno mohou vyrazit vlakem z Ostravice na Lysé hoře jsou coby dup. V neděli se pak dá sestoupit přes Ivančenu (s legendárním památníkem skautům padlým za 2. světové války na Ostravsku) až do Frýdlantu n. Ostravicí a odtud vlakem domů.

Večer na vrcholu Lysé hory přináší neopakovatelnou atmosféru, kterou je prostě potřeba zažít. A také prostor pro oddílové hry v okolí chaty určitě najdete. Nelze než symbolicky vyslovit poděkování Klubu československých turistů, členům vedení župy Pobeskydské v Moravské Ostravě za to, že v r. 1934 trhovou smlouvou odkoupili od Československého státu za 2 139,50 Kč 4 279 m² půdy na vrcholu Lysé hory a postavili zde turistickou chatu.

BEZRUČOVA CHATA. Shořela na Lysé hoře roku 1978.

A co chystáme my, následovníci někdejšího KČST? Chata bude slavnostně znovu otevřena 5. září 2015, osmdesát let po jejím prvním otevření.

Co nabídnout oddílům, které dávají přednost putovním táborům?

Ideálním místem pro zahájení puťáku od chaty k chatě je Frýdlant nad Ostravicí. Odtud vystoupáme přes Ivančenu na Lysou horu a noc strávíme na Bezručově chatě.

Ráno po červené značce sestoupíme na Visalaje a odtud pokračujeme po červené značce po hraničním hřebenu (ČR a SR) směr Bumbálka. Cca 1,5 km před

K vyměření poplatků ohlášeno
pod čís. 3636 rejstří. F.
Berní úřad Mor. Ostrava,
dne 28. červn. 1934.

L. S. Podpisy nečitelné.

O p i s .

T r h o v á s m l o u v a,

kolek za 5Kč,

sjednána mezi Československým státem, zastoupeným ředitelstvím státních lesů a statků ve Frýdku s výhradou schválení ministerstvem zemědělství jako prodávajícím se strany jedné - a mezi Klubem československých turistů, župou Pobežkydskou v Mor. Ostravě, zastoupeným místopředsedou p. Ing. Josefem Wagnerem, jednatelem p. Jos. Krkočkou a pokladníkem p. Karlem Němcem - jako kupujícím se strany druhé, takto:

I.

Československý stát zastoupený ředitelstvím státních lesů a statků ve Frýdku prodává a odevzdává Klubu československých turistů, župě Pobežkydské v Mor. Ostravě do vlastnictví v připojeném a nerozlučnou součást této smlouvy tvořícím geometrickém plánu ze dne 8. září 1933 poznačené pozemky, zapsané ve vl. čís. 230 z. d. T a to:

1./ část poz. p. č. 437/1 les, kat. území Staré Hamry, označenou novým parcel. čís. 437/3 ve výměře . . . 4375 m²

2./ část poz. parc. č. 891/1 les, kat. území Malenovice, označenou v plánu písmenou „a“ ve výměře . . . 4 m²

tedy pozemky v celkové výměře 4.279 m²

za vzájemně sjednanou cenu trhovou Kč 0.50 za 1m² t. j.

Bumbálkou se ubytujeme na Masarykově chatě, kterou postavil KČT a kterou nyní vlastní rodina odchovanců ostravského TOM Čmoudík. Jedná se tedy pro tomíky o téměř domácí prostředí.

Pro zdatné oddíly je možno si trasu o 6 km prodloužit a dorazit až za Bumbálku na asociační základnu - Polanu. Na rozdíl od Masarykovy chaty je zde nutno mít vlastní spacák a také vlastní jídlo. Další den pokračujeme po nejkrásnějším hřebeni Vsetínských Beskyd po červené značce přes Solán a na Vsacký Cáb. Zde je chata, kterou také postavil KČT a jejím vlastníkem je nyní syn bývalé předsedkyně KČT Vsetín. Zde je možno se ubytovat a stravovat. Nebo je možno opět trasu o ca 6 km prodloužit a dorazit až na chatu KČT Kusalino (pod Vsackým Cábem odbočit na žlutou značku směr Krošenky a dále směr Vsetín). Zde je ale ovšem nutno mít podobně jako na Polaně vlastní spacák a jídlo. Poslední den je již pak jen 7 km po hezkém hřebeni do Vsetína, kde puťák ukončíme. Pro zdatné oddíly je možno dojít z Polany přímo až na Vsetín. Tuto trasu lze absolvovat i na horských kolech (zde lépe vyjet na Lysou horu od Raškovic a u Papežova odbočit na horskou silnici vedoucí na Lysou horu) nebo v zimě na běžkách (začít na upravované trase v Malenovicích na Albínově náměstí). Trasu lze absolvovat samozřejmě i v opačném směru.

Jiří Homolka, TOM Vsetín

Letní táboření je za dveřmi! Těšíte se? Na snímku je tábořiště roztockých tomíků na Klučance.

Foto: Milan Blšták

Euroorando 2016

Jednou za pět let se scházejí turisté z celé Evropy na Euroorando. První Euroorando bylo v roce 2001 ve Štrasburku, příští rok nás tedy čeká čtvrté pokračování s cílem ve Švédsku, v regionu Skåne.

V roce 2001 bylo mezinárodní organizací ERA (European Ramblers' Association) vyhlášeno deset tras z okrajových částí Evropy. Českem vedla trasa E3, štafeta vstoupila na české území koncem dubna na Bumbálce v Beskydech a pokračovala do Štrasburku, kde bylo ve dnech 22. – 30. září zakončení všech pochodů a týdenní setkání více než třinácti tisíc turistů.

Velkou zásluhu na organizaci prvního Euroorada měl tehdejší předseda (a nyní čestný předseda) Klubu českých turistů Jan Havelka. Mottem akce byl příspěvek aktivní turistiky ke sjednocení Evropy a ve Štrasburku se konala konference, která přijala deklaraci ke sjednocení Evropy.

Podruhé byly cílovým městem Euroorada České Budějovice. Mottem byla mládežnická turistika, proto také tomíci pozvali své přátele z Německa a Rakouska a uspořádali společné putování, pěší i vodácké. Po společném splutí Vltavy jsme se 9. září setkali s ostatními účastníky Euroorada na pochodu Českými Budějovicemi. Každou skupinu turistů doprovázeli členové Folklorního sdružení, kteří sklídili aplaus všech zahraničních účastníků. Českých folklorních skupin bylo třináct, dvě německé a po jedné z Francie, Polska a Slovinska.

Rok 2011 byl rokem velkého slévání vody.

Osmnáct členských organizací ERA zorganizovalo více než 380 akcí, při kterých se odebrala voda z řek, jezer, pramenů nebo třeba ledovců celé Evropy. Nejvíce akcí se uskutečnilo v rámci Vody ze střechy Evropy, celkem jich bylo 164 a pořádaly je odbory Klubu českých turistů

i oddíly TOM. Voda z celé Evropy pak doputovala do Andalusie, kde byla slita 15. října do kašny v Alhambře v Granadě.

Spojovací myšlenkou Euroorada 2016 je energie. Slavnostní zahájení české části bude 27. 9. 2015 na Trojmezí Česka, Slovenska a Polska v Beskydech. Předpokládá se, že členové Klubu českých turistů a turistických oddílů mládeže uspořádají množství pochodů a akcí, spojených s tématem energie. Zakončení české části je 27. 8. 2016 na přehradě Dlouhé stráně. Celoevropské zakončení ve Švédsku bude ve dnech 10. – 17. 9. 2016.

Programová rada KČT a sekce pěší turistiky připravily tematický turistický odznak. Podmínkou plnění je účast na deseti akcích KČT nebo A-TOM, pochodů, vycházek nebo exkurzí, které se vážou

k energetice a návštěva pěti volitelných míst, které mají vztah k energetice i mimo organizované akce.

Volitelná místa navrhnou oblasti KČT, takže návrhy oddílů TOM je možné zařadit prostřednictvím oblastí. V době, kdy dostáváte toto číslo Tomika do rukou, by již měly být první informace na stránkách Klubu českých turistů a ke stažení by měl být i zážnamník k účastnickému odznaku.

Petr Teringl

Nebojte se rukodělek

Blíží se čas prázdnin a táborů či jiných zajímavých akcí, na které chcete nechat vyrobit pro oddíl tričko. Nápad by byl, ale tisk od profi firmy či nákup textilních barev je příliš drahý.

Řešení existuje. Namícháte si jakoukoliv barvu z obyčejných temperok a smícháte ji v poměru 1:1 s tekutinou Creall tex medium. Rád bych to napsal obecně, ale jiné *medium* než od Creallu jsem nenašel. Pak již můžete tisknout pomocí výrobního razídkla, malovat štětcem, nebo i další techniky nanášení. Jednolitrové *medium* se dá koupit u SEVT za asi dvě stovky.

Jak postupovat po namalování:

Triko necháte uschnout. Doporučuju celý den. Pak se triko přežehlí. Žehličkou bez páry na 150 °C po dobu 4 minut. Velkou plochu přejíždíte, takže já to pro jistotu žehlil asi 15 minut. Žehlil jsem přes pečicí papír, protože to při zapékání trochu barví.

Na co si dát pozor:

- Výsledná barva bude trochu světlejší než námi namíchaná tempera. Medium je bílé asi jako Herkules.
- Dobře si vystelte triko uvnitř novinami. Barva ráda propije na záda.
- Dobře promíchejte. Musí se vše krásně propojit. Pokud vznikne žmolgovatá struktura, tak nemáte temperku, nebo byla stará.

- Nemalujte v tlusté vrstvě. Čím tenčí vrstva tím ohebnější a déle vydrží na triku bez praskání.
- Každé barvené, batikované nebo malované triko se pere v ruce a nejlépe mýdlem. Pak vydrží opravdu dlouho.
- Jako razítko se nejlépe osvědčila láhev a samolepicí pěnovka. Nedávejte barvy velkou vrstvu, tisk je pak rozmazaný.

*Martin Strnad,
TOM Maracaibo, Třinec*

V novém, upraveném vydání vychází tato slavná kniha amerického matematika, v níž nás zve třeba na ostrovy poctivců a padouchů, do světa Alenky v říši divů a za zrcadlem a Shakespearova Benátského kupce, k inspektoru Fishtrawnovi ze Scotland Yardu, mezi vlkodlaky nebo za hrabětem Draculou. Autor nám představuje 271 hádanek, chytáků či logických paradoxů a pro kontrolu samozřejmě nabízí i jejich podrobná řešení. Hravou a vtipnou formou nás uvádí například do světa výrokové logiky a teorie množin včetně proslulého Gödelova principu. Úlohy jsou vhodné pro všechny milovníky záhad a logiky i pro ty, kdo se chtějí zdokonalit v řešení některých částí testů obecných studijních předpokladů. Vyšla v nakladatelství Portál a její cena je 299 Kč.

Raymond Smullyan je americký matematik, logik a filosof. Svou profesní dráhu začal coby kouzelník. Působil jako profesor filosofie na newyorské City College a na Indiana University. V Portálu mu vyšla kniha Šeherezádiny hádanky a další podivuhodné úlohy (2004) a český čtenář mohl narazit i na jeho tituly Navěky nerozhodnuto, Šachové záhady Sherlocka Holmese, Šachové záhady arabských jezdců či Satan, Cantor a nekonečno.

(jch)

týpí jako domov

Plnění orlích per nebo korálků v případě menších dětí se stalo dlouhodobou činností v mnoha woodcrafterských, tomíckých, skautských i jiných kmenech a oddílech. Pokud jste s ním ještě nezačali a chcete, můžete si je vyzkoušet nejprve elektronicky na stoupaninahoru.cz. Dnes bych se rád zaměřil na to, co se děje poté, co si nějaké orlí pero nebo korálek splníte, tj. poté, co se něco nového naučíte, v něčem se překonáte, něco zažijete.

Jak orlí pera hodnotit

Ve všech skupinách, kde se plní činy, je třeba dohlédnout na kvalitu jejich splnění. U malých dětí jsou svědky jejich rodiče, pokud jde o starší děti a dospělé, funguje většinou ve kmenech Rada orlích per (ROP).

Jde o lidi z kmene, které si ostatní vyberou pro jejich hluboké znalosti, zkušenosti a schopnost smysluplně posoudit úroveň plnění činů. S nimi zhodnotí, zda bylo orlí pero splněno dostatečně hodnotně podle daných podmínek.

Žadatel předloží podklady k orlímu peru, například kresbu krajinky (čín 3B8), ochutnávku vlastnoručně upečeného koláče (4G6) nebo fotografii vyrobené ptačí budky (4E5).

U mnoha činů je vyžadováno prokázání znalostí u odborníka. Odborníkem se rozumí člověk, který má daný obor vystudovaný nebo v něm dlouhodobě pracuje nebo je držitelem mistrovství. Podklady

pro udělení takových činů by měly zahrnovat např. seznam bylin, které je žadatel schopen určit (2K1) a „svědectví“ od odborníka.

V mnoha případech nelze splnění doložit jinak než konstatováním okolností a čestným slovem – například běh (1A2) nebo domluva s cizinci (2B1).

Ve všech případech se ROP může žadatele ptát a zkoumat přinesené podklady. Když je to možné, může jej požádat, aby svou dovednost předvedl všem na slavnostním sněmu, kde se budou orlí pera předávat. Takový program sněm ozvláštňuje a doplňuje – může například pohovořit o etiketě v týpí (4O10) nebo zazpívat píseň (3D5).

Podrobněji se o zásadách plnění činů píše v příručkách Svitek březové kůry – Kniha orlích per a mistrovství, Svitek březové kůry pro Malou lóži, Orlí pera a mistrovství pro malé zálesáky a woodcraftery, Korálkové činy pro skřítky.

Jak orlí pera předávat

Ten, kdo na sobě zapracoval, něco nového se naučil a někam se posunul, ten si zaslouží, aby mu jeho orlí pero bylo předáno ve slavnostní chvíli. Indiáni udělovali orlí pera také tak – ten, kdo chtěl ve své čelence nosit další orlí pero, musel předstoupit před ostatní a vysvětlit (anebo zatancovat) jim svůj důvod.

Pro woodcraftery je takovou slavnostní příležitostí sněm. Jedná se o shromáždění všech členů woodcrafterského kmene a přizvaných hostů. Sněm může mít mnoho podob. Může se konat uvnitř i venku – pro podrobnější návod odkazujeme na knihu Kmenové zřízení.

Udílění orlích per řídí náčelník ROP – v určité části sněmu vyzve sněmující, aby ten, kdo chce předat (udělit) orlí pero, předstoupil před ostatní. Ten pak vyjmenuje orlí pera, která splnil. Pokud nikdo nemá námitek, jsou mu udělena ve formě předem vyplněného symbolického glejtu. V Lize lesní moudrosti se používá glejt s kresbou z počátků woodcraftu, nicméně kmen si může vytvořit glejty vlastní. Neměly by tam ale chybět údaje uvedené na oficiálním glejtu. Náčelník ROP mu pak poblahopřeje podáním ruky a sněm vysloví hlasitý souhlas na znamení uznání. Žadatel si pak na svou šerpu může připevnit odpovídající počet symbolických orlích pírek.

Proč se orlí pera předávají veřejně? Jde zejména o posilování schopnost přihlásit se ke svému výkonu a o příklad ostatním.

Josef Porsch – Ablákela
ablakela@gmail.com

Mikešovo nožobraní

...řízný a vostrý občasník o nožích určený všem nožomilům

SISSIPUUKKO M95

Už vám dám pokoj se švýcarskými nožíky a ostatními zavíráky a podíváme se na výsledek snažení člověka, který od začátku věděl, co a proč dělá. Juha Pekka Peltonen se narodil roku 1951 v Turku ve Finsku. Stejně jako jeho děd a otec strávil dost dlouhou část života ve finské armádě. Zúčastnil se mnoha misí na Kypru, v Izraeli, Egyptě a Libanonu. Věděl tedy dobře, jaký nůž současný voják v poli potřebuje. Věděl, že nůž musí dobře rezat, nesmí být příliš těžký. Při tom musí být odolný a snášet tvrdé zacházení bez nároků na nějakou zvláštní péči. Z toho vycházel, když navrhoval nůž pro vojáky finské armády M95. Nůž vyrábí firma pana Peltonena ve Fiskari ve Finsku (Fiskars Kellotapuli 10470 Fiskari) Finland. Konstrukčně se jedná o jednoduchý, ale precizně provedený nůž. Čepel pokračuje řapem téměř v celé délce rukojeti. Rukojeť je zhotovena z měkké pryže, která je na úchop velmi příjemná. Čepel je z uhlíkové oceli parciálně kalené. Jak už víme, znamená to, že ostří je tvrdší, než hřbet čepel. Aby nůž nerezavěl, je na celé čepeli nanesen ve-

lice odolný teflonový povlak. Pozornost zasluhuje i pouzdro nože. Je kožené s plastovou vložkou uvnitř a nůž uvnitř pouzdra je držen gumovým kolečkem. Při zasunutí do pouzdra se kolečko přetočí přes výstupek v dolní části rukojeti u čepel. Při vytazení si obvykle pomáhám opřením palce o plastový výstupek na hřbetní části pouzdra. Pouzdro lze uchytit na opasek či batoh několika způsoby díky závěsnému očku a průvlastku.

Nůž v pohodě zvládá nejen kuchyňské práce, ale dokážete s ním i osekát větve

třeba při stavbě přístřešku. Ještě dodejme, že „Sissina“ je bojový nůž určený výhradně pro ruce dospělých, do dětských tlapek opravdu nepatří.

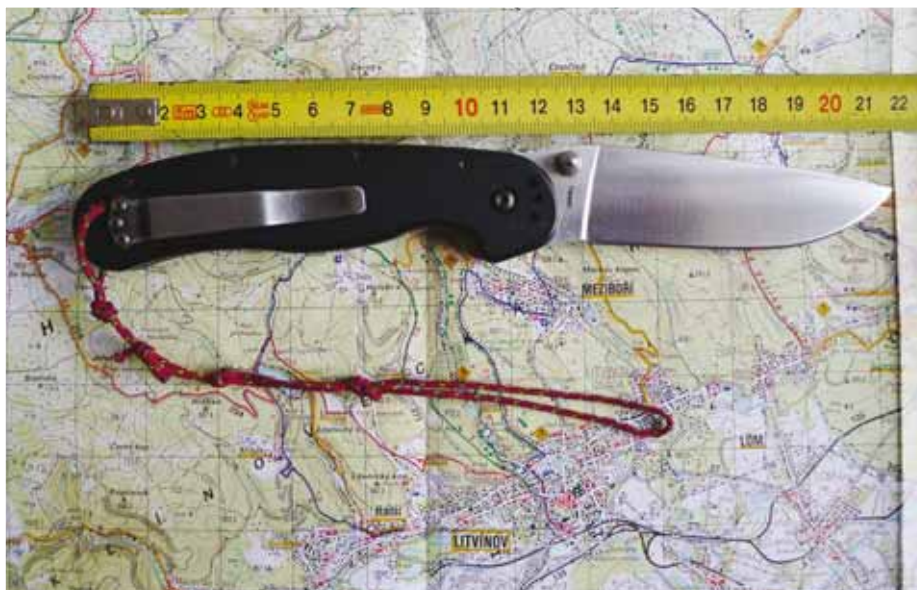
Míry a váhy

Hmotnost nože:	200 gr
Délka:	278mm
Čepel:	155 mm
Šířka čepel:	23 mm
Tloušťka ve hřbetu:	5mm.

Ontario RAT-1 neboli KRYSA

Další z nožů, které vám představím, je poměrně velký, robustní, ale dobře zpracovaný zavírací nůž firmy Ontario vyráběný v továrně na Taiwanu.

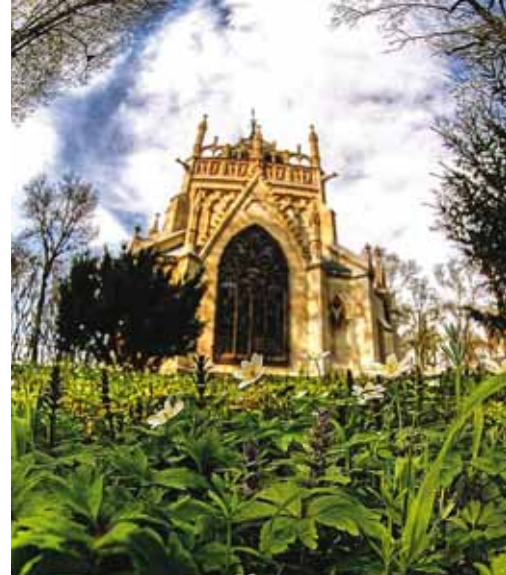
Jeho jediná čepel je jištěna pojistkou typu liner lock. Čepelka je po otevření zajištěna napruženým plechem, který brání zavření nože. Nůž zavřete odtlačení pružného plíšku zpátky ke stěně nože a zatlačení na hřbet čepel. Čepel vyrobená z nerezové oceli AUS-8 drží ostří velice dobře. Střenky jsou z velmi tvrdého vroubkovaného plastu v různých barvách od černé přes zelenou, hnědou, bílou až po růžovou. Nůž se velice dobře drží v ruce a díky své velikosti zastane většinu prací v kuchyni i lese. Není pro něj problém ukrojení krajíce chleba, rozporcování kuřete ani nařezání prutů či odloupnutí kůry z poražené břízy.

Jeho snad jedinou nevýhodou je vyšší cena (cca 1000,- Kč v obchodech, opět se dají občas sehnat v inzerci Knife.cz třeba o 150-250 korun levněji), která je ale daná i použitím, opravdu kvalitním materiálem.

Míry a váhy

Hmotnost:	144 gr
Zavřený nůž:	127 mm
Otevřený nůž:	218 mm
Délka čepel:	91 mm

Trebišov to valal okruhli, jak taľar...

Asi budete prekvapení, keď zavítate do okresného mesta Trebišov, že tak, ako sa spieva v ľudovej pesničke, veru Trebišov okrúhly nie je ako toliar, skôr sa ťahá rovno od vidím po nevidím. Návštevník, keď ku nám zavíta, môže pohľad uprieť aj na Slanské a Zemplínske vrchy.

A sem, do tohto malého mestečka, ktoré sa nachádza v juhovýchodnej časti Slovenska, v Košickom kraji v roku 2014 zavítalo skoro 600 turistov aj turistickéj mládeže, lebo sa tu konal 61. celoslovenský zraz turistov a 45. stretnutie TOM. A tu v Trebišove sa bude 24.–27. septembra 2015 s pomocou RR KST Trebišov, TOM Brontosaurus TJ SOKOL Stredná odborná škola Trebišov a CVC Trebišov konať už XI. medzinárodná olympiáda mládeže.

Toto mestečko a jeho krásnu históriu pozná bohužiaľ už čoraz menej ľudí. Popritom sa môže Trebišov pýšiť napríklad aj tým, že ho kedysi navštívila samotná cisárovná Alžbeta (Sissi) a jej manžel cisár František Jozef I.

Trebišov vďačí za svoj bývalý kultúrny a spoločenský rozmach predovšetkým rodine Andrassy (slov. Andrási), ktorá tu kedysi žila, a zanechala významné kultúrne pamiatky. Z nich najznámejšie sú kaštieľ rodiny Andrassy s historickým parkom, mauzóleum rodiny a gotický kostol. Barokovo-klasicistický kaštieľ dal vybudovať v roku 1786 gróf Imre Csáky (slov. Imrich Csáky). Na stavbu kaštieľa bol z väčšej časti použitý materiál z ruín hradu Parič (maď. Párics), ktorý stál na vrchu blízko mesta.

Práve v tomto kaštieli strávil detstvo gróf Gyula Andrassy (slov. Július Andrassy; 1823-1890), známy šľachtic, politik, a minister zahraničia Monarchie. Gyula Andrassy bol vplyvným mužom svojej doby, udržiaval blízke priateľstvo aj so samotným cisárskym párom – cisárovnou Alžbetou a Františkom Jozefom I. V septembri 1887 sa konali vojenské manévry na území Zemplína za účasti panovníka Františka Jozefa I. Počas štyroch

dni sa stal cisárovi prechodným sídlom práve Andrassyho kaštieľ v Trebišove. Pri tejto príležitosti dal Gyula Andrassy vyrobiť pozlátené trónne kreslo v štýle nastupujúceho rokoka.

Jeho starší syn Tivadar Andrassy (slov. Teodor; 1857-1905) neskôr trón-kreslo venoval tamjšiemu rímskokatolíckemu kostolu. V roku 1995 poslúžilo kreslo pápežovi Jánovi Pavlovi II. pri návšteve Košíc. Počas liturgie svätorečil košických kňazov Marka Križina, Melichara Grodzického a Štefana Pongrácza.

Ku kaštieli patrí historický park na ploche 62 ha, ktorý vznikol koncom 18. storočia po vzore anglických parkov. Na jeho ploche sa nachádzajú krásne umelecké pamiatky: gotický kostol, barokovo-klasicistický kaštieľ, mauzóleum rodiny Andrassy, ktoré je jedno z najkrajších neogotických stavieb na Slovensku. Mariánske súsošie (Immaculata, maď. Mária-oszlop), ako aj ruiny hradu Parič.

V súčasnosti odborníci odkrývajú pozostatky nížinného tehlového hradu Parič, ako jediného tehlového hradu na Slovensku, ktorý po generácie ukrýval svoje tajomstvá v krásnom trebišovskom parku.

Vrcholnou érou pre park bolo obdobie na prelome 19. a 20. storočia, kedy sa stal jedným z najkrajších parkov v talianskom štýle, s fontánami a so zimnou záhradou v celom historickom Maďarsku.

Veru tak, turistickí priatelia. Aj také malé mestečko ako je Trebišov, ktoré je blízko tokajskej vinohradníckej oblasti,

z ktorého vedie Tokajská vinná cesta do tokajského regiónu a je blízko hraníc s Maďarskom, ukrýva veľa tajomstiev z dávnej histórie, ale aj prítomnosti.

Treba len prísť a objavovať.

*Taššová Alžbeta
predsedníčka RM KST Trebišov*

Co bylo v dubnu, květnu a kousku června 2015

➤ Hned několik poslanců, šéf poslaneckého klubu a také místopředsdkyně sněmovny napsali na roztocké ústředí vysvětlující dopis jako reakci na kritiku, kterou předseda tomíků spolu s dalšími zástupci spolků ČRD M směřoval na chystanou drakonickou úpravu pokut za neočkované děti na tábore.

➤ Turisták z Rosic oslavil pěkných patnáct let své existence.

➤ Pokračovala akce Čistý tomík, při které revizní komise zkontrolovala stovky oddílů a pozastavila se nad tím, že některé si nevybraly ani jeden z nabízených devíti termínů pro kontrolu svého účetnictví. Několik oddílů se neozvalo vůbec a dva měly účetnictví zcela v nepořádku, což je bohužel může připravit o dotační podporu z prostředků MŠMT.

➤ Ostravský TOM Ufo pořádal v Proskovicích zdařilé turistické závody.

➤ Po velikonočním zasednutí předsednictva spolku se ukázalo, že při jednání o elektrické energii může vzniknout napětí a jiskření.

➤ Tomíci v Praze a v Brně běželi (rádi) Běh pro Světlušku.

➤ Zdeňka Náhlavská, která sedm let dobře spravovala účetnictví tomíků se rozhodla změnit zaměstnání.

➤ České dráhy změny systém slev pro hromadné cesty a pak zase od změny dočasně ustoupily, protože... jsou to České dráhy.

➤ Ústředí zaslalo finanční dar na podporu Nepálu postiženému zemětřesením.

➤ Litomíci z Litoměřic uklízeli Česko a dostali se až do regionální televize.

➤ Bílovický TOM Vlk začal s velkolepými oslavami svých 30. narozenin.

➤ V poslední dubnovou neděli oslavil v Ostravě u Bělského lesa populární Lagori Cup osmnáctiny, kterých ze zúčastnilo 200 členů z 34 týmů a na kterých panovala všeobecně dobrá nálada.

➤ Tomíci z Kola Waštepí nasekali a nařezali v Dědově dřevu, co se do něj jen vešlo.

➤ Na hradě Pořešín, který sdružení Hradů na Malši nejdřív opravilo a pak obklíčilo kůlovou hradbou, se začalo vybírat vstupné, tomíkům slíbili správci hradu slevu.

➤ Na ústředí prošla modernizací (vybavení) jedna léta zanedbávaná kancelář.

➤ TOM Čmoudík přešel Krkonoše.

➤ Ústředí nabídlo oddílům vyřazenou počítačovou a zpravodajskou techniku a také velký trezor, ve kterém kdysi odpovídaly dataprojektory a kamery, když ještě byly cenným zbožím. Ale oddíly řekly ne a trezor si odnesl úplně cizí člověk.

➤ Chroští s Klíštětem z Berouna vyslyšeli prosbu náčelníka a připravili pro oddíly edukativní video, které ukazuje, jak snadné a radostné je dostat povinnosti uložené novým Občanským zákoníkem a provést takzvané překlopení. Jde vlastně o hru na to, že znovu zakládáme oddíl a pořádáme ustavující schůzi, abychom si poté lámali hlavu, zda sídlo máme mít doma nebo třeba ve škole, která ale nepatří panu řediteli, ale vlastně panu starostovi...

Maruška Bařinová z Frýdlantu převzala v polovině května medaili ministra školství za dlouholetou dobrovolnickou práci. Tleskal jí předávající šéf odboru ministerstva Michal Urban i několik stovek závodníků přítomných na turistických závodech.

➤ Náčelníci spolků vedeni šéfem České rady dětí a mládeže zaměřili k náměstkovi ministra P. Hulínskému s žádostí, aby ministerstvo stornovalo nově zavedený systém investic a vrátilo se k patnácti let platné jednoduché výjimce. Vůdcové také požádali náměstka ministra, zda by nebylo možné přehodnotit úmysl vytvořit z dosud partnerského odboru pro mládež pouhé oddělení, které prestiž a potřeby dětských spolků bude prosazovat ještě složitěji, než tomu bylo dosud.

➤ Vyšlo najevo, že Honza Nem Rydlo z malé visky u Poděbrad si pamatuje i po třech letech, kam se poděly šrouby a úhelníky)z rumunského táboření v Banátu, v jakém byly obalu, kolik měly závitů a zda pravo- či levotočivých, kdy a jakým druhem oleje byly naolejovány a zda, když je nenaolejovala Julie, tak kdo vlastně...

Tahle suma vědomostí a paměťový kvocient ohromily všechny, kdo pátrali v dobré víře a na mnoha místech a kteří dnes Nemovi svorně volají: Vivat!

➤ Jarda Česnek chystal vodáckou školu na Vltavě a šéfové suchozemských letních škol přemýšleli, jaká bude letošní nadílka frekventantů našich populárních vzdělávacích akcí.

➤ Stovky tomíků prováděly tisíce dětí tradičními Pohádkovými lesy.

➤ Ministerský předseda odvolal ministra školství Chládku a média si na druhdy aktivním ministroví náležitě smlsla, my však pro pořádek dodejme, že se Marcel Chládek zasadil o (jednorázové?) zvýšení podpory spolků takovou měrou, jako nikdo před ním.

➤ Vedoucí řežských tomíků poděkovala ústředí za to, že masíruje oddíly, aby se „překlopily“ - a ústředí děkuje za poděkování.

➤ V Kamence povyroستl dosavadní altán.

➤ Kamil Podroužek, Tomáš Novotný a Lukáš Hušek vybírali v lomu v Mšenu vhodný kámen pro lepší vydláždění dvorku v Oparně, což uvítají všichni, kdo trochu žehrali na tamní bahno.

➤ Na Polaně byl péčí správce Jiřího Holmky a spolupracujících mužů Aleše Cahlíka a Zdeňka Rolince vyčištěn vodní vrt, chemicky propláchnuto potrubí a opraven bojler. Návrh předsedy, aby vydatná kila železa vytěžená ze zaneseného vrtu byla odevzdána do sběru a částečně tak uhradila nákladnou operaci, byl zúčastněnými blahosklonně přehlednut.

➤ Lukáš Hušek a oba statutární zástupci spolku ladili v květnu a červnu s oddílem BVÚ z Ostravy a také s hronovskými Lotry investiční opravy kluboven, pokračování opravy Stříbrných Hor nevyjímaje. Všechny stavby by měly být letos výrazně pokročit, to i přes nesmírně komplikovaný a administrativně náročný úřední proces, do té doby nevídaný.

➤ Ministerstvo financí, které provádělo před nedávnem kontrolu správnosti využití dotací v Oparně, zavolalo Tomkovi Hurtovi pobývajícimu tou dobou i s chotí v islandském Muzeu sledů. V prostředí jako stvořeném pro telefonáty s Babišovým ministerstvem pak mladý místopředseda bez dechu poslouchal, že kontrola dopadla dobře a že ve mlýně všechno klapě. Přenos radostných informací rušil jen obtížně definovatelný zvuk sledích tělíček třoucích se o sebe navzájem a také jemné šustění milionů částecek sopečného prachu.

➤ V Oparenském mlýně se rozeběhl internet a už se nezastavil.

➤ Tomíci se chystali na tábory a věřili, že nebude pršet a že se vyhnou zlomeninám, vosám, smršti nepříznivých smek, smradlavé, žluté a všudypřítomné řepce oleje a příliš agilním hygieničkám.

Visí, visí, visatec...

Nejen asociační základny zdobí praktický nábytek z dílny Youryho a Hopa, alias Jiřího Paláta a Iva Skočka. Na ústředí přibyl přehledný a krásný věšák se 48 skobkami, na kterých se houpou klíče od asociačních objektů.

Zuzana Antošová

JEDNADVACÍTKA jede!

Ústředí Asociace TOM vyhlašuje pátý ročník celorepublikové oddílové soutěže Jednadvacítka. Soutěže se mohou zúčastnit jak oddíly malé (do 25 členů), tak oddíly velké (nad 25 členů). Soutěž probíhá ve dvou kolech, v prvním půjde o zmapování celoroční činnosti přihlášených oddílů za roky 2014-2015. Zástupci pěti nejlepších oddílů se pak utkají v praktických dovednostech na podzimním setkání ve Sloupu či Polaně v termínu 16. - 18. 10. 2015.

Podrobnější informace naleznete na našem webu www.a-tom.cz (<http://www.a-tom.cz>). Těšíme se na nové oddíly, které se do mezioddílového klání zapojí! Vítěze čeká finanční příspěvek na oddílovou činnost, tak neváhejte!

*Ivo Skoček,
TOM Zlaté Šípy, Valašské Meziříčí*

Tomíci dělali čest!

Neobvyklou akci poslední dubnovou sobotu opět uspořádal RADAMOK - Rada dětí a mládeže Moravskoslezského kraje. Na střelnici v Orlové-Lazech za podpory místní pobočky AVZO proběhl další ročník soutěže TREFA 2015. Stovku účastníků a pořadatelů čekaly ve čtyřech kategoriích tyto soutěže: střelba ze vzduchovky, z malorážky, z malorážkové pistole, z luku, z praku, hod granáty na cíl a šipkami na terče. Tomíci se ale nedali zahanbit a členové oddílů Čmoudík a Sihasapa opět obsadili většinu míst na stupních vítězů a to už vyžaduje celkovou obratnost a zručnost. Přeci jenom, kdy se nám poštěstí zastřílet si na opravdové střelnici?

*Rostka Kašovský
TOM Čmoudík, Ostrava,*

**Tomík č. 94,
červen 2015**

Časopis turistických oddílů mládeže.
Vydává Asociace TOM ČR
ve spolupráci s Klubem českých turistů,
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Roztoky.
Tel.: fax: 220 910 460, 220 910 314
mobil: 777 322 785
E-mail: ustredi@a-tom.cz,
www.a-tom.cz

Číslo do tisku připravili:

Jiří Chour, Tomáš Novotný,
Zuzana Antošová

Petr Balcer, Grafika: Jiří Chour
Foto obálka: Blanka Bočková

ostatní fotografie: oddíloví vedoucí
Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář
a vracejí se jen na vyžádání.
Náklad 1000 výtisků.

**Uzávěrka příštího
čísla je 20. září 2015**

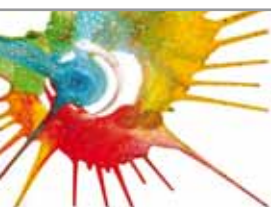
Parádní Pleskoty

Na sokolskou základnu v klínu Českého ráje se i letos sjelo deset spřátelených oddílů, aby pod vedením domácích Máků užily pospolitého sportovního dovádění v lesích i na lukách.

I když byli v různých zápolech vítězové a poražení, na pohodové atmosféře to vůbec nic neměnilo a celý víkend všichni, od nejmenších po nejstarší, užívali hlavně onu možnost potkat se s kamarády z jiných oddílových part.

Inu, je to paráda, když máte spřízněné oddílové duše a možnost se s nimi vidět. A hlavně za to Mákům a ostatním děkujeme!

*Matěj Chour
TOM Veverk, Brandýs nad Labem*

Kukla

2016

Tradiční soutěž tomíků v hudbě, divadle,
literatuře a výtvarném umění.

27.2.2016
Chropyně

svatba tomíků

Před čtyřmi lety jsme my dva stáli před základnou Asociace TOM v Janově nad Nisou a viděli se poprvé v životě. Doufali jsme, že se nám podaří dát dohromady partu lidí, která bude dělat ty nejlepší tábory pod sluncem. Podařilo se, a při té příležitosti jsme se do sebe zamilovali. A 15. května jsme se vzali na louce kousek odtud. Jsme rádi, že jste si na nás vzpomněli a poslali nám svatební dar, certifikát na víkendový pobyt na naší nejoblíbenější chalupě, kde to všechno začalo, pokračovalo a i nadále pokračovat bude. Moc děkujeme!

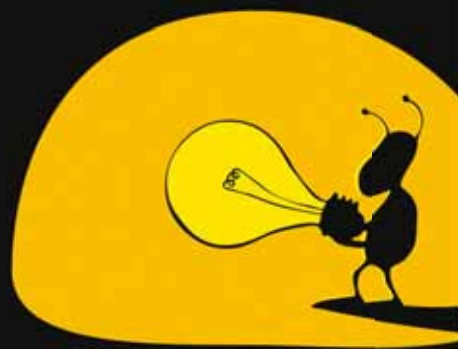
*Martin, Káťa a Ferda Šulcovi
SpT TOM z Jablonce nad Nisou*

STAŇTE SE SVĚTLUŠKOU

a pomozte nám rozsvítit svět nevidomých ...

7. - 11. 9. 2015

V ZÁŘÍ SVĚTLUŠKY ZÁŘÍ

Připojte se i vy k dobrovolníkům sbírky Světluška a pomozte nevidomým. Loni se po celé ČR rozléto více než 7 tisíc Světlušek, které do pokladniček nasbíraly 5,5 mil. korun. S vaší pomocí budeme moci svítit i letos.

Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat!

Váše Světluška

Jak konkrétně Světluška pomáhá se dozvíte na www.svetluka.net

ŽIVOT NA CESTÁCH

WWW.ZIVOTNACESTACH.CZ

SOUTĚŽ

Staň se redaktorem internetového magazínu o cestování. Zapoj se mezi cestovatelskou elitu z naší republiky, ke které patří například poutník Petr Hirsch, nebo Vítězslav Dostál, první Čech který na kole objel svět.

Soutěž probíhá celorepublikově, mezi turistickými oddíly mládeže ze všech koutů naší vlasti.

Podmínky soutěže:

- napiš článek na téma cestování. Může se jednat o úvahu, o výpis z oddílové kroniky, zápis z výletu, z tábora
- doplň jej o fotky, které si myslíš, že článek vystihují
- délka článku – do dvou listů velikosti A4
- naprosto stačí, pokud bude článek napsán ve „Wordu“
- Tvůj článek odešli e-mailem na adresu redakce@zivotnacestach.cz nejpozději do 20.7.2015
- nezapomeň připsat své jméno a jméno oddílu

Nejlepší dílo vyberou členové naší redakce do konce července, umístí jej jako oficiální článek na web a na Facebook. Výherce pak obdrží tričko ŽivotNaCestách.cz a možná i něco navíc!

PRAVDOMLUVNÝ

Veverk
Joachym

